

Tajemnica Bożego Narodzenia

Pośród głębokiej nocy zimowej
Nostalgia smutek przywodzi,
Rozbłyska promyk nowej nadziei,
Syn Boży – Jezus się rodzi.

Promyk niebiańskiej nowej nadziei,
Miłość na ziemię zstępuje,
Stworzyciel świata, sam Bóg Człowiek
Postać Dziecięcia przyjmuje.

Cud nad cudami z wszystkich największy,
Przezysta Maryja Dziewica,
Staje się matką Boga Człowieka,
Ogromna to tajemnica.

Po ludzku trudno zrozumieć
Miłość nad wszelkie miłości,
Która dla nas biednych grzeszników
Opuszcza niebiańskie piękności.

Bóg chce być z nami, żyć razem z nami,
Chce poznać nasz ból i cierpienie,
Umiera za nas na drzewie krzyża
By przynieść ludziom zbawienie.

Gorącym sercem, z wielką radością
Witajmy Pana nad Pany,
Skłonmy się nisko Dzieciątku w żłobie
Z siebie składając Mu dary.